

Lezing Jeanne Meijs 11 juni 2023 Waldorffestival

Jeanne Meijs is jarenlang kindertherapeute geweest

Relaties opbouwen met de ongeborenen en de ongeborenheid in elk kind

Zodra je het net geboren kind ontmoet, kan de volgende vraag ontstaan: “Waar kom jij oorspronkelijk vandaan?” Er wordt immers een vreemdeling geboren. Een nieuw mens, die je nog niet kent.

Om het nieuw kind thuis te laten voelen op deze nieuwe wereld, is het belangrijk te weten waar het vandaan komt.

Vraag je een vreemdeling: “Waar kom jij vandaan?” En deze antwoordt bijvoorbeeld: “Barbuda”, dan zeg je: “Dat ken ik niet!”

Dit overkomt veel kinderen, mensen weten niet waar dit kind vandaan komt. Maar dit land hebben we heel hard nodig, want het kind is nog niet van deze wereld. Het kind wordt immers in fases geboren op aarde (0 jaar: fysiek lichaam, 7 jaar; etherlichaam; 14 jaar: astraal lichaam en op 21 het IK). Een veulen kan meteen staan na de geboorte. Een kind pas rondom het eerste jaar.

De wereld waar het kind vandaag komt, laat het kind nog niet los. Het kind is nog vol van de wereld waar het vandaan komt. Er is nog een open hechting met de wereld ervoor. Wij zijn alleen vergeten hoe die wereld was. Kinderen willen er nog tussenin kunnen zijn, maar wij maken er een scheidingsmuur/barrière tussen. Op het moment dat wij dit doen, is er geen toegang meer tot de vorige wereld en kunnen kinderen alleen nog maar houvast vinden bij hun ouders. Dan kunnen kinderen alleen maar leren d.m.v. het nabootsen.

Kinderen ervaren ook heimwee naar de vorige wereld. Dit kun je soms zien aan kinderen, die minder tierig zijn.

Kinderen slapen tegenwoordig slecht in. Vroeger sliep een kind na een paar maanden zelfstandig in. Nu lijken ouders wel nachtdienst te hebben. Waarom slaapt een kind niet in? Het inslapen is eigenlijk een kleine ‘dood’. Je moet de wereld even loslaten, het is een overdracht van de ene naar de andere wereld. En als je geen brug ervaart, dan zijn je ouders je enige houvast in dit proces van overstappen.

Als kinderen mogen doorstromen en er wordt geweten van de vorige wereld, dan hoeven ze het minder van het nabootsen te hebben. In de eerste jaren wordt er bij het kind van alles gedownload: lopen, spreken, het denken. Er gebeurt dus heel veel essentieels. Hier begint het gevoel voor (lichamelijke) verhoudingen. En het hele leven heeft te maken met verhoudingen, dit is diep in de

mens aangelegd. Als dit goed kan stromen, leert kind makkelijker en zekerder. Het kind is er dan vanzelf klaar voor. Er hoeft dan niet van alles naar binnen geduwd te worden.

Dit mogen doorstromen is een geschenk. Denk aan de gang die een vlinder maakt. Het uit de cocon worstelen, zorgt dat het kan vliegen. Zou je aan het proces gaan trekken (helpen cocon te openen), dan blijkt een vlinder helemaal niet te kunnen vliegen. De vlinder komt gewoon vanzelf eruit als het warm genoeg is.

Kinderen leren rekenen, begin van wiskunde, dit helpt bij het leren denken en maakt de mens vrij. Je kunt dan immers keuzes maken, dat maakt ons tot mens.

Taal heeft alles te maken met sociale verhoudingen. Het kind wordt meegenomen door de persoon die spreekt, **hoe** deze dat doet. Dit i.t.t. tot iemand op de TV.

Op scholen stimuleren we rekenen en taal steeds meer, terwijl het gemiddelde niveau de afgelopen 40 jaar alleen maar gedaald is.

Wat is er voor de geboorte gebeurd? Bij conceptie: er komen 3 kiemen bij elkaar: eicel, zaadcel en de menskiem van de vorige wereld. Dit laatste verlies je bij de geboorte en is het kostbaarste wat je kunt verliezen.

Waar was de menselijke ziel hiervoor? Voor de conceptie leef je al in de omgeving van je ouders en voorouders. Het is een enorm grote beslissing om een kind te krijgen. Je zet een mens op de wereld en mogelijk ook ooit kleinkinderen en achterkleinkinderen... We denken dat we dit alleen met onze partner besloten hebben, maar het is veel groter dan dat. Voor de geboorte leven de kinderen al met alle overledenen. Ze praten elkaar bij, ze leven aan de overkant. De dood is dus eigenlijk ook alleen maar een moment.

Geboorte: eigenlijk was het kind er dus al, alleen nu heeft het een lichaam gekregen.

In de vorige wereld leven ook de engelen. Elk kind/mens heeft zijn eigen engel. Wat een mooie en ontroerende gedachte is dat! Voor de conceptie is het kind verbonden aan de engelen en al vlakbij zijn ouders. Er is dan al een bouwplan en het kind krijgt dan een vooruitblik in het leven, wat het te doen heeft in de sfeer van Christus en liefde. Hier kan een kind ook van schrikken. Na de geboorte vindt een kind dan houvast bij zijn ouders als hij 'MOED' voorgeleefd krijgt. Sommige kinderen komen al op de wereld vol vaart, vol levenswil. Andere kinderen willen het eerst eens zien, zijn schrikachtiger minder tierig.

Waarom verschillen mensenlevens zo? Ieder kind heeft een individueel lot, een realiteit van meer dan 1 mensenleven. Anders zou het leven ook niet eerlijk zijn, sommige mensen hebben veel meer leed dan anderen. Je krijgt een moeilijk leven als je iets speciaals te doen hebt. Je kunt den iets oefenen, wat je nog niet kunt, wat je nodig hebt in de toekomst.

ELK MENS mag er zijn met wat hij wel of niet meegekregen heeft. Alles is belangrijk. Kind heeft een rugzak op met huiswerk. En de engelen helpen mee, er is een bouwplan. Deze hoogste wezens leven ons alles voor.

Boekentip: "Uit de sterren" van Rudolf Steiner

Wat staat ons te doen bij het naar bed brengen? Geef het kind aan zijn engel, deze beweging bewust te maken, helpt het kind.

Wat kun je zien bij het pas geboren kind, wat niet zo tierig is?

- Heimwee
- Verschrikt van de vooruitblik
- De barrière die ouders kunnen zetten tussen vorige wereld en deze

Helpt het kind door je bewust te zijn van de vorige wereld van het kind en verzorg een zachte landing op deze wereld.

Hieronder het Waldorfteam, ik heb als vrijwilligster op zondag meegeholpen, omdat ik het zo'n leuk initiatief vind.

